

ropa-Kommissionens repræsentationskontor i Ukraine og Hviderusland, Pintu Teishera, ankom til Minsk i januar 2009. Disse møder markerede starten på en ægte dialog, som med Alexander Stubbs og Sergei Martynovs ord har indledt et nyt kapitel i forholdet mellem EU og Hviderusland.

Hvad angår Hvideruslands orientering mod øst forbliver energispørgsmålet centralt for forbindelserne mellem Rusland og Hviderusland. Selv om de russisk-hviderussiske forhandlinger var langt fredeligere end de russisk-ukrainske, har den russiske regering ikke desto mindre besluttet at anlægge nye olie- og gasrørledninger, der går uden om de to transitlandes territorium.

Siden slutningen af 2008 har det største udenrigspolitiske problem for Hviderusland været at sikre fortsat russisk støtte til den hviderussiske økonomi i form af lån og forholdsvis lave olie- og gaspriser og samtidig undgå at anerkende Abkhaziens og Sydossetiets uafhængighed. Løsningen på problemet var forslaget om at gøre den russiske rubel til handels- og transaktionsvaluta mellem Rusland og Hviderusland, hvilket ville gøre rublen til en regional valuta. Et andet væsentligt offer var underskrivelsen af aftalen om et integreret luftforsvarssystem, som yderligere bandt de to lande sammen i en militær union.

Men de første tegn på hviderussisk 'fodslæben' er allerede dukket op i form af diskussionen om hviderussiske soldaters deltagelse i militære operationer uden for Hvideruslands grænser. Og for nylig aflyste Hviderusland så sin deltagelse i et topmøde i den militære union i Moskva den 14. juni 2009 på grund af 'mælkekonflikten' med Rusland, som har udstedt forbud mod import af hviderussiske mejerivarer.

I det hele taget begynder hviderussisk udenrigspolitik at minde mere og mere om den danske 'fodnotepolitik' i 1980'erne, også kaldet 'danmarkisering'. Lige som Danmarks NATO-politik var præget af en dobbeltpolitik, der på én gang skulle være allianceloyal og samtidig berolige østblokken, så vil Hviderusland forsøge at afbalancere de østlige og vestlige dimensioner i udenrigspolitikken ved at manøvrere mellem Rusland og Europa. Hviderusland ser sin rolle i fremtiden som brobygger mellem Øst og Vest.

Lizaveta Dubinka er ph.d.-kandidat i statskundskab fra det Hviderussiske Nationale Universitetet. Hun har desuden studeret i Danmark og Schweiz og er p.t. tilknyttet DIIS, hvor hun arbejder på sin ph.d.-afhandling om dansk udenrigspolitik.

Oversat fra engelsk af Brita V. Andersen.